

τσέλλη ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ συστήματι εἰσι πασίδηλοι, οὐδέποτε δὲ ἡ Ἰταλία ὑπῆρξε τόσοσιν ἰσχυρὰ καὶ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὅσον τῶρα. Ἄλλ' ὑπὸ τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας ἐπιθέσεις καὶ προσχωρήσεις, ἐν αἷς τὰ κόμματα ἀνακινοῦνται καὶ συγχέονται, ὅταν πρόκειται περὶ ζητημάτων ἀπορροδόντων ἀπὸ ἀρχᾶς θεμελιώδεις κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς—ὅπως ἐν ἡ συζητήσῃ τοῦ βουλευτικοῦ ὅρκου—τὰ στρατόπεδα διακρίνονται· ἀφ' ἐνὸς ἡ μεγάλη, ἐπιβλητικὴ πλειοψηφία τῶν *συνταγματικῶν* ἢ *συντηρητικῶν*, ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐπὶ πεντακοσίων εἰς ὀλιγωτέρους τῶν τεσσαράκοντα ἀριθμούμενοι δημοκρατικοί.

Καὶ αὕτη ἡ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ φακῷ ἀπεικονιζομένη θέσις τῶν κομμάτων, ἀβέβαιος καὶ συγκεχυμένη, ὅπως ἤδη εἶπον, ἐν καταστάσει ἀποσυνθέσεως ἔτι, μετασχηματισμοῦ, συμπήξεως. Ἐν τῷ μεγάλῳ ὁμῶς ἐθνικῷ πανοράματι, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς ἐκεῖ ἀπεικονίζεται, ὑφίσταται καὶ ἄλλο μέγα τμήμα ἀπόψεως, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου αἱ ὀπτικαὶ ἀκτῖνες δὲν συνέρχονται ἐπίσης εἰς τὸν φακὸν ἐκεῖνον· εἶνε ὁ μέγας σωρὸς—ἀδύνατον ν' ἀποκληθῇ κόμμα—τῶν κληρικοφρόνων, αἱ ἀγέλαι αἱ ὑπακούουσαι εἰς τοῦ ἱερέως τὰ νεύματα καὶ τῶν ὁποίων ἔμβλημα εἶνε οὐδ' ἐκλεκτοὶ οὐδ' ἐκλογεῖς, ἔμβλημα ἀρνητικόν. Ὁ σωρὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ τὸ νοσοῦν, τὸ σεσηπὸς μέλος τοῦ ἰταλικοῦ σώματος, ὅπερ ἐν τῇ πολιτικῇ ἢ ζωῇ ἀπομένει ἀνόργανον, παθητικόν. Εἰς μόνος βουλευτικὸς ἀντιπροσωπεύει τὸν σωρὸν τοῦτον ἐν τῇ βουλῇ, ὁ ἔντιμος Βερτολούτσης, τερατώδεις ἔντομον ὅπερ παρήγαγεν νεκρὰ ἐκεῖνη ὕλη. Καὶ ἀρῶν τὸν ὀνομάσαμεν ὡς μοναδικῶς ἀντιπροσωπεύοντα μίαν ἰδέαν, θὰ ὀνομάσωμεν τρεῖς ἄλλους ἀκόμη, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ ἀντιπροσωπεύει μοναδικῶς ἐπίσης ἓνα διακεκριμένον ἐκ τοῦ λαοῦ ὄμιλον μὴ δυνάμενον νὰ ὀνομασθῇ κόμμα.

Ὁ Ἄνδρέας Κώστας ἀντιπροσωπεύει τοὺς *κοινωνιστάς*· θὰ εἶχε σύντροφον τὸν Φαλλερὸν, ἂν οὗτος δὲν ἦναγκάζετο νὰ παραιτηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, διότι ἤρνηθη νὰ ὀρκισθῇ.

Ὁ Α. Μάφφι, ἐργάτης, ὃν ἀπέστειλαν εἰς τὴν βουλὴν αἱ ἐργατικαὶ τάξεις τῶν Μεδιολάνων, ἵνα ἀποκλειστικῶς ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντά των κατὰ τὰς νέας οἰκονομικὰς θεωρίας.

Καὶ τέλος ὁ Κοκαπιέλλας, εἶδος τρελλοῦ, ὃν ἀποκλειστικῶς ἀπέστειλαν εἰς τὴν βουλὴν τρεῖς χιλιάδες ἐκλογέων τῆς Ρώμης, τυχαίως ἴσως, πρὶν ἢ γνωρίσωσι τὴν δύναμιν τοῦ πολυτίμου ψφοδελτίου, καὶ ἀσυνειδότως ὑφιστάμενοι τὴν ἐπίδρασιν δημοτικότητος γελοίας ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐπιβλαβούς ἀφ' ἑτέρου, ἦν ὁ δημαγωγὸς οὗτος—ὄλιγος χυδαῖος—ἀπέκτησεν ὑβρίζων τοὺς πάντας καὶ ἀνακηρύσσων ἑκυτὸν τὸν ἀναμορφωτὴν τῶν καθεστώτων.

Καὶ ἀφοῦ περιήλθομεν εἰς ὀνόματα προσώπων, ἀφοῦ ἡ κατὰ μέγала διαγράμματα σκιαγραφία αὕτη μέχρι τοῦδε δὲν ἐπέτρεψε ν' ἀναφέρωμεν τὰς διακεκριμένας προσωπικότητας τὰς ἐκ τῶν δύο κυρίων κομμάτων, τὸ πράττομεν ἐν ταῦθα ὡς ἐν ἐπιλόγῳ.

Ἀρχηγοὶ τῆς δεξιᾶς ὑπῆρξαν ὁ Σέλλας—οἰκονομολόγος μεγάλης ὁμολογουμένως ἀξίας—καὶ ὁ Μιγγέττης, ὁ εὐφραδέστερος καὶ κομψότερος τῆς Βουλῆς· ῥήτωρ, ἀνὴρ ἐξόχου πολιτικῆς ἱκανότητος. Ὁ Σέλλας πρὸ τριῶν ἐτῶν διέπραξεν ἐν μέγα πολιτικὸν σφάλμα—ἐπειράθη νὰ σχηματίσῃ νέον κόμμα ἐκ τῶν μικροφιλοδόξων καὶ τῶν δυσηρηστικῶν τῆς πλειοψηφίας ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἀπέτυχεν μεθ' ἧ ἀπυσύρθη τοῦ πολιτικοῦ βίου, ἐλέγετο μά-

λιστα, ὀριστικῶς· ἀλλ' ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ ἐπανήλθεν· ἀδελὸν δὲ μέχρι τοῦδε τίνες οἱ σκοποὶ του.

Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, πρὸ τοῦ πρωθυπουργέουτος Δεπρέτης—τοῦ εὐφρεστεροῦ καὶ δεξιωτέρου μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν τῆς Ἰταλίας ἀνδρῶν—ἐχρησίμωσεν πρωθυπουργὸς ὁ Καϊρόλης, ὅστις ὡς λέγεται, κέκτηται μεγαλειτέραν τὴν καρδίαν τῆς διανοίας. . .

Τοὺς ἥττονας ἀστέρας θὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὰς προσεχεῖς ἀλληλογραφίας, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο διὰ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

A. Γ. Η.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ κύριος Ρηγόπουλος δὲν εἶνε μόνον μωρὸς, ἀλλὰ καὶ *ἀχρεὺς*. Ἐγράψαμεν περὶ αὐτοῦ μεθ' ἀδρότητας· μᾶς ἀπληντήσε δέ. . . ὡς βουλευτῆς. Βλέπετε ὅτι ἡ μωρία τοῦ πνεύματος μωραίνει καὶ τὴν καρδίαν. Ὁ κ. Ρηγόπουλος ἀφοῦ ἐσπατάλησε περιουσίαν πατρικὴν, ἀσελγαίνων καὶ ἀσελγαίνόμενος, ἀκολαστῶν καὶ ἀκολαστούμενος, κακοζῶν τῶρα ἐκ τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν φίλων του, δὲν χωνεῖ ἀνθρώπους ἐν τιμῇ καὶ ὑπολήψει πάντοτε ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ ἀλλαγῶν καὶ ἐδῶ ἐργασθέντας. Τοῦτο εἶνε δικαίωμα του· ἀλλὰ δικαίωμα καὶ ἡμῶν εἶνε νὰ σχηματίσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς πεποιθήσιν περὶ αὐτοῦ ὅτι δὲν εἶνε μόνον μωρὸς, ἀλλὰ καὶ *ἀνῆθικος*. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲ θὰ διατάζωμεν κάπως καὶ νὰ διασκεδάζωμεν μαζύ του, διότι ὁ ἄθλιος χαρακτήρ του μᾶς γεννᾷ ἔμετον.

Ἦρξαντο συρρέοντες Ἕλληνας ἀπὸ τὰ ἀπώτερα μέρη νὰ πρυσκυνήσωσι τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς ἀγίας αὐτὰς ἡμέρας. Μεταξὺ τῶν ἀφικόμενων εἶναι καὶ ὁ κ. **Σ. Χατζόπουλος**, μεγαλέμπορος ἐκ Μαγχεστρίας, ἐκ τῶν θερμότερων καὶ εἰλικρινεστέρων φιλοπατρίδων, ἐν μεγαλοπρεπείᾳ ἡγεμονικῇ ἀντιπροσωπεύσας πάντοτε τὰς μεγάλας ἐθνικὰς ἐορτάς μας, γενόμενος κέντρον ἐλληνικῆς ζωῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν τιμὴν τῶν Ἀγγλων. Ὁ κ. Χατζόπουλος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐκλέγεται καὶ μέλος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μαγχεστρίας, εἶναι δὲ καὶ πρόξενος τῆς Περσίας. Τὴν 25ην Μαρτίου ἐκ τοῦ προχείρου αὐτὸς πάλιν προσεκάλεσε τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐώρτασαν. Πιστεύομεν ὅτι ἐξ Ἀθηνῶν θὰ ἐμπνευσθῇ θερμότερον ἐλληνικὸν ἔρωτα, ἂν καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἡ πατρίς δὲν προκαλεῖ τὴν μαγικὴν ἐκείνην ὄπτασιν, ἣν προκαλεῖ μακρόθεν, δύουσα χρυσῇ καὶ πολύχρωμος εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῆς.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἐξόδου θὰ ἐορτασθῇ τὴν Τρίτην τοῦ Πάσχα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου καὶ πάλιν θ' ἀντηχήσῃ ἡ μελωδικὴ φωνὴ τοῦ ἐξόχου ῥήτορος Ἀναστασίου Γενναδίου, φιλοσοφούντος περὶ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τοῦ νεωτέρου ἐλληνισμοῦ. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καθ' ἣν ἐορτάζομεν τὰ Παναθήναια, ἡ τρίτη ἡμέρα τοῦ Πάσχα, βεβαίως θὰ δώσῃ πολλὰς ἀφορμὰς εἰς τὸν κ.

Γεννάδιον νὰ μεταρσιώσῃ τὸ ἀκροατήριόν του, ἐκεῖ ὅπου πάντοτε εἶναι μετρησιωμένη ἡ ψυχὴ τοῦ ρήτορος. Διὰ δὲ τοὺς συρρέοντες κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς Ἕλληνας, ἡ ἐσρτὴ αὐτῆ τοῦ Πανεπιστημίου ἔσται ἡ θελκτικωτέρα ὄλων, καὶ ὅταν θ' ἀναχωρήσωσιν θὰ εἶναι ἔναυλα εἰς τὰς ψυχὰς τὰ πατριωτικὰ ἔπη τοῦ κ. Γενναδίου. Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια δέν νὰ προπέμπωμεν εἰς τὰ στάδια τοῦ ἀγῶνος τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς μας.

Μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ναυστάθμου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν διαρκῆς συγκροτεῖται πάλιν λέγομεν πάλιν, διότι ὁ ὑπουργὸς κατῆλθε καὶ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἀκόμη ἐναντίον τοῦ διευθυντοῦ. Ὡς ἴσος πρὸς ἴσον. Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰς σχέσεις αὐτὰς, σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι μία τῶν συνεπειῶν τῶν εἶνε ὅτι ὁ διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου διατελεῖ εἰς φυλάκισιν δι' ὀκτὼ ἡμέρας, διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ναυστάθμου ἀιευ ἀδείας του μεταβάσιν ἐνταῦθα ἐνὸς ἀξιωματικοῦ.

Ἄφικτο ἐνταῦθα ὁ διακεκριμένος δικηγόρος Κωνσταντινουπόλεως κ. Ι. Γεωργαντόπουλος καὶ διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος «Ἀρχαγγέλου», εἰς ἐκ τῶν ἐργαζομένων μοτὰ ζήλου εἰς τὰ ἐθνικὰ μας πράγματα.

Ἐκ Βιέννης ἀφίκετο ὁ φίλος κ. Σίμων Ἀποστολίδης, διδάκτωρ τῆς ἱστορικῆς, σπουδῆσας εἰδικῶς τὴν φρενολογίαν ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ, εἰς τῶν εὐφυστέρων νέων ἐπιστημόνων μας.

Ἄγδοκοντούτης καλόγηρος, ἀγωνιστὴς ἐν Κρήτῃ, ἐζήτει

τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁδηγίας πρὸς εὐρεσιν οἰκίας τινός· κλητὴρ τις παρατυχὼν ὠδήγησε τὸν γέροντα ἐν τῇ φυλακῇ τῆς ἀστυνομίας ὅπου ἔμεινεν ἐπὶ 36 ὥρας ἄσιτος καὶ θὰ ἔμμενε τίς οἶδεν ἐπὶ πόσον ἀκόμη καιρὸν, ἀν δὲν ἐλάμβανε γνῶσιν ὁ βουλευτὴς κ. Μαῦρος καὶ ἀπέλυεν αὐτόν.

Πράγματι τὸ νέον φυλλάδιον τοῦ εἰκονογραφημένου Ἀττικοῦ Μουσείου εἶνε σεμνὸν τὴν ὄψιν καὶ καλλιτεχνικώτατον τὴν μορφήν, πλήρες εὐρωπαϊκῶν εἰκόνων, ἐν Εὐρώπῃ τεχνουργηθεισῶν, ἀριστα δ' ἐνταῦθα ἐκτετυπωμένων ἐν τοῖς Καταστήμασι Κορομηλαῖ. Τὸ συνιστῶμεν θερμότερα, καὶ διὰ τὴν μεγάλην εὐθυμίαν του, μόνον 6 δρ. κατ' ἔτος.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ

ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

(ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ)

Καλάμαι, 9 Ἀπριλίου

Καθ' ἃ προεμαντεύετο, ἡ ὑποδοχὴ τῆς καρδίας τοῦ Κουμουνδούρου ἦν ἐκόμισεν ἐνταῦθα ὁ προσφιλὴς αὐτοῦ υἱὸς Σπύρος ὑπῆρξεν ἀπερίγραπτος καὶ σχεδὸν πρωτοφανής. Προβλεπόμενος τῆς ὑποδοχῆς οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας, τὰ διάφορα σωματεία, οἱ δήμαρχοι, ὁ κληρὸς, παρῆν δὲ ἅπας ὁ λαὸς Καλαμῶν ἐν βαθείᾳ συγκινήσει. Προσφωνήσαντος τοῦ δικηγόρου Κιραγιόλου καὶ καταθέντος στέφανον ἐπ' αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ δικηγόρου συλλόγου, παρέλαβε τὴν καρδίαν ἐν μέσῳ λυγμῶν καὶ δακρύων, καὶ προηγουμένων στεφά-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 455)

Ἄγριος κατενόησε τὴν σημασίαν τῶν λέξεων τούτων, αἵτινες ἀνεκίνησαν πάλιν τὰς χορδὰς τῆς καρδίας του. Οἱ ὀφθαλμοὶ του ἤμινοβόλησαν, τὸ μέτωπόν του ἐφωτίσθη.

Ἡ Ἐρριέτη τὸν νύχαρίσκει, διότι τῆς ἔφερε τὰ δύο ἀντικείμενα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀδελφόν της; Ὁχι. Ἐζήτει παρ' αὐτοῦ συγγνώμην, διότι τὸν ἐνόμισεν ἐνοχον, διότι τὸν κατήγειλεν.

Ἐν τούτοις ὡς αἰσχυρομένη ὅτι ὑπῆκουεν εὐκολώτατα εἰς τὴν ὄψιν τῆς καρδίας της, ἡ νεᾶνις ὠπιθοδόρμησε βήματά τινά.

Ἀλλὰ τοῦτο παρέχει τῷ Λυκογιάννῃ πλείονα ἢ ὅσιν ἐζήτει εὐτυχίαν, πλείον παρ' ὅσον εἶχεν ἐλπίσει. Φθάσας εἰς τὴν θύραν, πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῆ, ἐνεθυμήθη τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἡ Ἰωάννα εἶχεν ἀπευθύσει τοὺς τελευταίους ἀποχαριτε-

σμούς της εἰς τὸν Ἰάκωβον Γρανδὲν, κατὰ τὴν ὁδὸν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του. Ἔθεσε τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων του ἐπὶ τῶν χειλέων του καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐρριέτην πολλὰ φιλήματα.

Ἡ νεᾶνις ὑπέστη παράδοξον πάθησιν, καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς· ὅταν δὲ τοὺς ἀνοίξει, ἡ θύρα ἦτο κλεισμένη καὶ ὁ Λυκογιάννης δὲν ἦτο πλέον αὐτοῦ. Ἐσπευσεν εἰς τὸ παράθυρον καὶ παρετήρησεν. Ὁ Λυκογιάννης εἶχε γίνει ἄφαντος.

Ἐπανελθούσα βραδέως ἐπὶ τῆς ἔδρας ὅπου ἐκάθητο, ὅτε ὁ Λυκογιάννης εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν τῆς αἰθούσας καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχε ρίψει τὸν δακτύλιον καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον, καὶ ἰδοῦσα τὰ δύο ταῦτα ἀντικείμενα ἐρρίγησε καθ' ὅλον τὸ σῶμά της καὶ λαβοῦσα διὰ τῆς πυρεσσούσης χειρὸς της τὰ δύο ἐνοχοποιητικὰ ἀντικείμενα ταχέως, ὥστε ἐφοβείτο μὴ ἐξαιφνης καταληθθῆ, ἔκρυψεν αὐτὰ ἐντὸς τοῦ στηθοδέσμου της.

Ἄν ἡ μήτηρ μου ἐγνώριζεν. . . ἐπιθύρισε. . . ὦ! θ' ἀπέθνησκεν. . . Ἀλλὰ δὲν θὰ μάθῃ τίποτε. . . Τὸ τρομερὸν τοῦτο μυστικὸν θὰ μένη κρυμμένον εἰς τὴν καρδίαν μου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγκασθῶ νὰ τὸ ἀποκαλύψω.

Κ

ΦΡΙΚΑΛΕΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Ἡ Ἐρριέτη ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἔδρας ἐνδακρυς καὶ ἔκλαυσεν, ἔχουσα τὴν κεφαλὴν κεικρυμένην ἐντὸς τῶν χειρῶν.